

Men nu siger hr. Dohrmann, at der skal laves en samfundsøkonomisk oversigt over, hvor i landet det bedst kan betale sig at lave naturprojekter. Det er man mig bekendt slet, slet ikke i gang med overhovedet at regne på: Kan det bedst betale sig at lave en nationalpark på Møn eller at lave naturgenopretning i Jylland? Er det et arbejde, som man er i gang med, eller er det en bekvem undskyldning fra hr. Dohrmann for at kunne sige nej til alle naturgenopretningsprojekter?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Vi ser på alle projekter, der kommer ind: Kan det ligge inden for de rammer, som nu engang er aftalt? Er der så nogle særtilfælde, som det her er, hvor man bringer det op i Folketingssalen og siger: Vi ønsker lige nøjagtig det her område prioriteret på finansloven med ekstra antal kroner, 70 mio. kr. eller mere, hvis det skulle vise sig nødvendigt, jamen så er vi da nødt til at have en god begrundelse for at fremme lige nøjagtig det her projekt.

Der må jeg bare sige, at det er Dansk Folkeparti ikke indstillet på på nuværende tidspunkt. Vi vil gerne gå ind og se på, om der er andre steder, vi kan være med til at lave naturgenopretning i det område, også med de midler, der ligger inden for den aftalte plan, vandmiljøplan III f.eks. Så kunne man jo bruge nogle af midlerne derfra. Men bare at give en blankocheck på B 48 vedrørende Åmosen vil Dansk Folkeparti ikke være med til.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne bede hr. Jørn Dohrmann give befolkningen en undskyldning for de forkerte oplysninger, han kom med for et øjeblik siden, om, at oppositionens forslag til vandmiljøplan skulle koste 27.000 arbejdspladser. For det er jo en påstand, hr. Jørn Dohrmann fremfører på trods af, at han ved, at det er forkert, hvad han siger.

Hr. Jørn Dohrmann fulgte nøje forhandlingerne, det kan jeg huske. Hr. Jørn Dohrmann ved, at ministeren – den daværende miljøminister, ikke den nuværende – f.eks. valgte at putte en fosfordel ind i beregningerne, hvilket vi klart og tydeligt havde sagt til ministeren at han ikke skulle. Med den forkerte forudsætning lavede ministeren en beregning, som vi ikke fik lejlighed til at se, før den verserede i pressen.

Det var faktisk ret groft, og derfor er det endnu grovere, at hr. Dohrmann nu et halvt år efter tillader sig at viderebringe disse forkerte oplysninger. Det er ikke en anstændig måde af føre politisk debat på.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil bare sige til det, at hvis hr. Keld Albrechtsen mener, at jeg bruger nogle forkerte tal og krav, så vil jeg godt bede hr. Keld Albrechtsen ligesom fremlægge dokumentation for, at man har taget nogle forkerte krav og tal og proppet ind i de beregninger.

Jeg står helt fuldstændig klippefast fast på, at de første beregninger, de første tal, som blev nævnt, sagde, at det var op til 27.000 arbejdspladser, det ville koste. Derefter lavede man nogle nye beregninger – og det kan godt være hr. Keld Albrechtsen sammen med resten af oppositionen synes, at det ikke var de rigtige forudsætninger, det var blevet beregnet på – men alligevel kom man op på efter nye, lidt mere moderate krav, at det skulle koste op til 17.000 arbejdspladser. Så jeg står fuldt fast på det, jeg har udtalt før: De første beregninger gik altså på, at det var op til 27.000 arbejdspladser, det ville koste i Danmark.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det var jo sådan, at ministeren fik en klar melding om, at han ikke skulle tage den fosfordel ind – det gjorde han alligevel – og så regnede han 10.000 arbejdspladser forkert. Hvis han så havde ventet med at offentliggøre de forkerte tal, så kunne vi have rettet dem, inden han sendte dem ud til pressen. Men det gjorde han ikke, han sendte bare forkerte tal ud til pressen. Nu gentager hr. Dohrmann dem så.

På det møde, hvor det så er kommet ned på 17.000, der påviser vi så en række yderligere fejl – en lang række yderligere fejl, syv så vidt jeg husker, det kan være, det var seks, men det var i hvert fald seks eller syv yderligere fejl – bl.a. den, hr. Torben Hansen nævnte, nemlig at man havde glemt at tage den positive beskæftigelsesvirkning af vores forslag, som er ganske betydelig, med ind i beregningen. Det havde man bare lige glemt. Der måtte man endnu en gang erkende, at det tal – det var så de 17.000 – også var forkert. Det ved hr. Dohrmann udmærket godt, for hr. Dohrmann deltog i begge disse møder, hvor